

A PROPOSIT D'UN LLIBRE

Editat per la Cambra Oficial de Indústria de Barcelona, s'acaba de publicar un llibre de l'ilustre escriptor En Marian Rubió i Ballbé, titulat «El trabajo humano.»

El treball acredita una vegada més les reconegudes qualitats del seu autor, tan acertadament refrendades un dia per la ploma del malaguanyat Miquel S. Oliver i constantment comprovades pels lectors de les seves obres i dels seus admirables articles periodístics.

Però a part d'aquesta valua estimable, i sempre digna de menció, l'estudi a que ens referim té un interès i una significació de caràcter més general, que convé remarcar, per tal de cridar l'atenció sobre d'ell i contribuir així's al seu coneixement.

Es tracta d'una ordenació metòdica, completa i explicada de les nombroses qüestions que's deriven del tema i de la repercussió i els efectes que aquestes tenen en l'organització del treball industrial.

Per a un país de la intensitat industrial de Catalunya, no cal dir la importància que forçosament ha de tenir un llibre d'aquesta naturalesa, sobretot si es té en compte, com ja hem dit, que tots els aspectes i tots els extrems del problema hi estan degudament exposats.

Semblant importància es encare més considerable quan hom pensa que aquestes qüestions han estat abastament estudiades i en gran part implantades amb bon èxit en molts països estrangers, mentres aquí s'han mirat amb sistemàtica prevenció, o,

el que es pitjor, han estat completament ignorades.

El menyspreu o la ignorància, en aquest cas, han sigut un dels efectes que sovint produeix entre nosaltres aqueixa lamentable i extesa equivocació, de donar als resultats dels experiments purament científics, a les teories formulades pels estudis tècnics, un valor exclussivament retòric, gairebé romàntic, renyit o desacordat amb la realitat.

Es fruit tristíssim d'aquesta manera de creure les coses, la desconfiança amb que's mira encara la tasca del tècnic o de l'enginyer dintre de la fàbrica, i la preferència que té l'aprendre els oficis en la rutina dels tallers desorganitzats, sobre les ensenyances professionals de l'escola.

La rectificació d'aquest error ha estat constantment requerit per tothom que s'ha ocupat de les coses col·lectives de Catalunya, especialment de la seva indústria; i en el mateix tractat del treball humà, que motiva les presents ratlles, hi queda demostrada com una de les necessitats que reclamen més urgent satisfacció.

Com diu el mateix autor d'aquest llibre no es pot creure gaire en l'eficàcia i en els bons resultats d'una activitat manual o pràctica si no està orientada per una teoria, realment fonamentada, que llevi a aquesta realització la baixa naturalesa d'obra empírica, amb la qual difícilment es pot impulsar el progrés i el perfeccionament de la producció.

Les teories són pròpiament el resultat d'experimentacions i d'estudis detinguts, que permeten sentar regles generals, aplicables a cada cas, i donar una idea completa de les causes a que obeeixen els fets i, en conseqüència, una orientació adequada per a les solucions desitjades.

Es indubtable que si a Catalunya s'hagués tingut sempre aquest coneixement s'haurien evitat moltes violències, moltes resolucions inadequades i molts perjudicis de tota mena, car les coses en lloc de quedar confiades a la forsa o l'habilitat, s'haurien entregat a la raó en evident benefici de tothom.

Tot això, sense tenir en compte que una bona organització del treball, establerta amb coneixement perfecte de tots els factors del problema, significa un considerable augment dels seus rendiments i que semblant resultat es tradueix en definitiva en una arma poderosa contra la competència estrangera i, per tan, en un acreixement de la riquesa nacional.

La disolta Comissió de Cultura de l'A-

juntament de Barcelona s'havia adonat ja de la necessitat d'induir als diversos elements de la indústria catalana cap aquest respecte als dictats de l'experimentació i de l'estudi, i el plan general de les seves diverses activitats comprenia tot el panorama d'una general elevació d'aquells elements, des de les lliçons sobre el règim de l'alimentació en les escoles femenines d'adultes fins a la protecció econòmica per part de l'erari públic al jove obrer que tingués facultats per a estudiar una carrera.

Dissortadament aquells propòsits han quedat interromputs. La influència que segurament hauria tingut aquella funció oficial sobre la gent, queda a la mà de les prèdiques, dels articles, dels llibres que's publiquin per a obrir els ulls i despertar l'atenció general. A aquest fi hi contribueix d'una manera notabilíssima el llibre d'En Marian Rubió, i, com el famós gra de sorra, aquestes pobres ratlles... De totes maneres es possible, que encare ens manqui una altra cosa : que la gent tingui afició a llegir.

P. B. T.

Dels treballs publicats en son responsables llurs autors. La "Revista" manté un criteri d'amplia llibertat, però no se solidaritza necessàriament amb les idees exposades pels seus col·laboradors.
